

Fiind o zi insorita, am iesit la o scurta plimbare si cu aceasta ocazie am intalnit un grup de tineri frumosi, inteligenti si cu mult chef de vorba si socializare. In plina discutie unul dintre tineri, isi scoate telefonul pentru a face o scurta "vizita" pe internet, cu scopul de a afla ce mai fac prietenii lui de pe Facebook. In timp ce isi plimba degetul pe ecranul telefonului mobil, ne spune ca are 385 de prieteni, dar nu vorbeste cu toti si de scos din lista nu ii scoate pentru ca sunt prietenii lui. Alta persoana din grup spune ca nu are decat 234 de prieteni, dintre care numai doua fete sunt prietene adevarate. Mai in gluma, mai in serios ii intreb: ce inseamna sa fi prieten? Pentru cateva momente s-a asezat linistea intre noi. In acel moment de liniste, m-am hotarat sa scriu aceste randuri pentru cei care au prieteni sau cred ca au prieteni. Mai intai, trebuie amintit faptul ca prietenia nu este decat un concept idealistic. Printre oameni, in majoritatea cazurilor, prietenia ori este din interes... ori nu exista. Iar asta este doar consecinta faptului ca noi nu ii respectam propriile ei legi, nu respectam conceptul de prietenie, ori pur si simplu nu stim cum sa facem asta. Ea se naste intre doi oameni ce rezoneaza unul cu altul, manifestandu-se prin reciprocitate instinctuala. Toti vorbesc despre prieteni si prietenii, dar ma intreb oare cati inteleg cu adevarata ce inseamna sa fi prieten. Ce valoare mai are prietenia azi,.. in secolul vitezei, cand totul se rezuma la apasarea unor butoane ce tin loc de zambete, imbratisari sau atingeri de maini? Traim intr-o lume superficiala, intr-o lume in care multi se gandesc la partea materiala si tot mai putini mai cred in adevaratele valori. Acele valori ce nu se pierd in noaptea trecutului. „Nu cunoasem decat ceea ce imblanzim. – Spunea Antoine de Saint-Exupery – Oamenii nu mai au timp sa cunoasca nimic, cumpara lucruri de-a gata, de la negustori. Cum insa nu exista negustori de prieteni, oamenii nu mai au prieteni.” Se pare ca omul contemporan se lasa condus de iluzii si traieste intro lume mult prea grabita pentru a prinde un tren ce se indreapta catre... nicaieri. Prin viata aceasta, uneori prea scurta, "calatorim" singuri sau suntem insotiti de prieteni? Avem nevoie de prieteni si daca da, in ce fel? Psihologic vorbind prietenia este o forma de manifestare a cunostintei de sine, a capacitatii fiintei umane de a se raporta pe sine la altii. Intr-adevar, omul are nevoie sa se vada pe sine si „din afara”, ca intr-o oglinda, dar nu inselatoare, ci care reflecta corect personalitatea, fara a o denatura, intr-o forma sau alta, sub un aspect sau altul. Se spune ca prietenia cutreiera in ritm de dans pamantul si ne invita pe toti sa ne redesteptam pentru preamarirea fericirii. De-a lungul timpului, filozofii din toata lumea au vorbit in scrierile lor despre prietenie asa cum au perceput-o ei. Aristotel spunea ca prietenia este specific umana, iar Epicur considera ca: „Nimeni nu poate trai fara prieteni, chiar daca stapaneste toate bunurile lumii”. In cadrul tezaurului de gandire si intelepciune care a fost gandirea filozofica a Greciei antice gasim explicit formulata teza potrivit careia prietenia reprezinta un important criteriu de apreciere a valorii sociale a omului. O aflam de la Democrit care spunea ca: „Nu merita sa traiasca cine nu are macar un singur prieten.” Adica nu ai dreptul la viata daca nimeni n-a recunoscut in tine o valoare sociala, un aliat posibil pe drumul adesea lung si anevoios catre realizarea telurilor vietii. Tot in antichitate a aparut si primul imn al prieteniei. Imn inchinat prieteniei dintre Ahile si Patrocle, eroii Iliadei, din cunoscuta capodopera a lui Homer. Cand Patrocle moare in lupta, ucis de Agamemnon, Ahile il

Un cerc de prieteni nu se face cu compasul (Autor: Florina Petre)

Scris de Florina Petre

Miercuri, 18 Martie 2015 08:57 - Ultima actualizare Miercuri, 18 Martie 2015 09:04

plange sincer, cu o sfasietoare durere. In aceste momente de dramatism interior, adresandu-se mamei sale zeita Thetis el marturiseste ca si-a iubit prietenul ca pe sine insusi. Punctul forte al prieteniei il constituie sinceritatea dintre prieteni si dragostea neconditionata.

Prietenia adevarata, se bazeaza pe incredere reciproca si spirit de sacrificiu, se caracterizeaza printr-o puternica incarcatura morala de cinste, devotament, respectarea cuvantului dat ceea ce o face sa fie nu numai generatoare de fapte marcate, ci si de un optimism reconfortant, luminos, specific uman. O prietenie se zice ca este cel mai frumos sentiment uman caci se revarsa asupra cuiva care nu este in nici o relatie familiala sau genetica cu celalalt.

Unde sunt vremurile cand prietenia era un legamant sfant ce dainuia pana dincolo de moarte? In vremuri demult apuse prietenii isi scriau scrisori ce calatoreau saptamani sau chiar luni de zile pana ajungeau la destinatie si asta o faceau pentru a primi vesti unii de la ceilalti, pentru a le mai alina dorul si pentru a se simti mai aproape... Azi avem privilegiul de a comunica in timp real intre noi, dar suntem atat de departe unuia de celalalt, iar aceasta departare nu este una fizica si asta este trist. Avem "prieteni" multi si suntem singuri. Traim intr-o lume virtuala pentru ca lumea reala este o lume fara prieteni adevarati, iar online prietenia rezista pana cand apasam... Deactivate your account.

AUTOR: Florina Petre □

www.passiononline.ro